

Από τα πανηγύρια ως το πλιάτσικο, πόση είναι η απόσταση;

Του [Ρούντι Ρινάλντι](#)

Θλιβερές διαπιστώσεις για την κυβερνητική χρεοκοπία

Διαπίστωση πρώτη: Όταν ακούμε πανηγυρισμούς από κυβερνήσεις και πολιτικούς του συστήματος, κρατάμε μικρό καλάθι. Κάποτε υπήρχαν πιο ισχυρά θέματα που συνοδεύονταν από θριαμβικές ιαχές όπως η είσοδος στο ευρώ (Σημίτης) οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 (σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος). Στη μνημονιακή εποχή πανηγυρίζεται η δόση, η «διαπραγμάτευση» (20 Φλεβάρη 2015), η «αξιολόγηση» (που ακόμα δεν έχει κλείσει) η δήλωση κάποιου παράγοντα που την ερμηνεύουμε όπως θέλουμε. Η κυβέρνηση και ο Τσίπρας (με τον συνέταιρο Καμμένο) πανηγυρίζουν την περίπου «έξοδο από τα μνημόνια». Γιατί, έτσι τα σκίζουν αυτοί.

Διαπίστωση δεύτερη: Κολυμπάμε μέσα στο ψέμα που έχει γίνει επικοινωνιακός «θεσμός». Μάλιστα, το θράσος μεγαλώνει όταν το ψέμα, η κοροϊδία του λαού, οι κωλοτούμπες, συνοδεύονται από πανηγυρισμούς (που ξεφτίζουν γρήγορα) και το άσπρο βαφτίζεται μαύρο κατά περίπτωση. Ο κυνισμός της κυπριακής παροιμίας «είπα ξείπα, την παρόλα μου τη χέζω» αγγίζει την κορύφωση: αφού ο κόσμος τα 'χει τούμπανο, οι κυβερνητικοί περνούν στην επίθεση. «Δεν υπάρχει μεγαλύτερο

ψέμα από το ότι λέμε ψέματα, ποτέ δεν είπαμε ψέματα. Αυταπάτες είχαμε, ψέματα δεν είπαμε». Η βιασύνη να μετακινηθούν από τη θέση του κατηγορούμενου στη θέση του κατήγορου, δεν είναι παρά η συνομολόγηση της ενοχής τους, παρ'όλο που την απεκδύονται με θόρυβο. Ο Ανδρέας Παπανδρέου έλεγε -προφανώς ψευδόμενος- ότι οι Βάσεις φεύγουν (ενώ αυτές έμεναν) τύλιγε όμως το ψέμα σε ένα κοινωνικό συμβόλαιο με στρώματα και τάξεις της ελληνικής κοινωνίας. Σήμερα, το ψέμα, πάνω στα ερείπια και το κουφάρι της κοινωνίας, δημιουργεί θυμό και οργή, ακόμα κι όταν δεν βρίσκουν τρόπο να εκφραστούν.

Διαπίστωση τρίτη: Η παρέα που κυβερνά είναι ικανή για όλα. Δεν έχει φραγμούς και ενδοιασμούς. Είναι βουλιμική για εξουσία. Δεν είναι μόνον ο κυνισμός της. Είναι η απόλυτη αδιαφορία για τον τόπο, την κοινωνία, τους κινδύνους που ελλοχεύουν, το μέλλον. Δεν ισχύει το «οι άλλοι είναι χειρότεροι». Η ομάδα είναι ό,τι χειρότερο γιατί: περνά όλα τα μνημονιακά μέτρα που θέλει το Διευθυντήριο - ενώ οι άλλοι δεν μπορούσαν- που μετατρέπουν την Ελλάδα σε Μπανανία της περιοχής, είναι βουτηγμένη στο ασύστολο ψέμα και τρίτον έχει μια εγγενή διαχειριστική ανικανότητα (ας είναι καλά οι ΠΑΣΟΚοι που έχουν ψηφίσει ένα, δύο και τρία μνημόνια μέχρι τώρα: Κουρουπλής, Μάρδας, Σπίρτζης, Φάμελος, Παραστρατίδης, Κατσέλη). Μόνον επικοινωνιακά έχει να επιδείξει έργο, κι αυτό γιατί ο λαός είναι κουρασμένος, δεν προβάλλει στον ορίζοντα εύκολα μια εναλλακτική πρόταση και ο παλιός πολιτικός κόσμος έχει χάσει κι αυτός την αξιοπιστία που είχε.

Διαπίστωση τέταρτη: Η μεταπολίτευση κλείνει με ένα γκραν φινάλε. Η τελική της φάση, η μνημονιακή περίοδος ολοκληρώνεται με φαντασμαγορία: Είναι η Αριστερά που κυβερνά σχεδόν μόνη της (με τη συνδρομή των ΑΝΕΛ) και αντί, όπως επαγγέλταν, να σταματήσει την καταστροφή, τη συνεχίζει, κομπάζοντας ότι λυτρώνει τον τόπο από τα δεσμά. Μια αμαρτωλή Αριστερά, που αφού στήριξε τη λύση Καραμανλή το 1974, αφού έγινε ουρά του ΠΑΣΟΚ και του Α. Παπανδρέου για χρόνια, αφού θεώρησε ως σοσιαλισμό τα καθεστώτα του «υπαρκτού», αφού χαιρέτησε το διαφημιστή πίτσας Γκορμπατσόφ (τον άνθρωπο που έβγαλε εκτός νόμου το ίδιο του το κόμμα) σαν ανανεωτή του σοσιαλισμού, αφού συγκυβέρνηση μαζί με την Ν.Δ. το δίχρονο '89-'91, αφού στελέχωσε το σημαντικό στρατόπεδο και πήρε μέρος στις σταυροφορίες του (ευρώ, Βαλκάνια, Ολυμπιάδα) τώρα, ως κυβερνώσα Αριστερά, πρέπει να εκτελέσει τα συμβόλαια που έχει αποδεχθεί. Δεν μπορεί να σταματήσει στη μέση τη «δουλειά». Business as always.

Διαπίστωση Πέμπτη: Όταν ακούμε τη λέξη χρεοκοπία, αυτή δεν αφορά μόνο το

οικονομικό πεδίο. Η χρεοκοπία της Αριστεράς ως εναλλακτικής πρότασης είναι βαθιά, θα σημαδέψει καθοριστικά – πολιτικά και ιδεολογικά – το «μετά» που έρχεται. Η στρουθοκάμηλος δεν προστατεύεται από τους κινδύνους όταν κρύβει το (μικρό) κεφάλι της στη γη...

Πανηγυρίζουν για το πλιάτσικο!

Δεν είναι μακριά η 20ή Φλεβάρη 2015, όταν πάλι η κυβέρνηση το 'χε ρίξει στα πανηγύρια για την συμφωνία που είχε αποδεχθεί. Τότε είχε υπογράψει μνημόνιο μόνο που δεν δήλωνε ότι είχε γίνει κάτι τέτοιο. Τότε είχε παραδώσει τα κλειδιά της χώρας στην τρόικα, αφού δεν μπορούσε να νομοθετήσει στην Βουλή παρά μόνο με τη σύμφωνη γνώμη της. Το Χίλτον είναι η συνέχεια αυτής της πολιτικής. Ο Κατρούγκαλος πριν φέρει νομοσχέδιο περνά από την σουίτα του 7ου ή 8ου ορόφου και δίνει αναφορά. Ο κάθε Κατρούγκαλος. Μέχρι και η κ. Θεανώ που ίσως πάρει προαγωγή στον ανασχηματισμό...

Υπόγραψαν ανακοινωθέν με το οποίο δεσμεύονται πως δεν θα υπάρξει κούρεμα του χρέους, θα νομοθετήσουν προαπαιτούμενα για τα κόκκινα δάνεια, τον ΦΠΑ, τις αποκρατικοποιήσεις μέσα σε 15 μέρες ώστε στις 24/5 να κλείσει η αξιολόγηση. Φυσικά θα πρέπει να διευκρινιστούν οι διαδικασίες και οι λεπτομέρειες του «κόφτη».

Βέβαια, ο Τσίπρας στο κυβερνητικό συμβούλιο υπό τον ήχο χειροκροτημάτων(!) των κλακαδόρων υπουργών τόνισε πως κατέληξαν σε συμφωνία χωρίς πρόσθετα μέτρα, χωρίς την κάβα. Ούτε τρεις μέρες δεν κράτησε το ψέμα. Όλα πρέπει να τα νομοθετήσουν έως τις 24/5...

Όχι μόνο τα κόκκινα δάνεια αλλά και τα πράσινα -τι φρασεολογία για να μην καταλαβαίνεις- περνάνε σε διεθνή funds και βλέπουμε. Όχι το πακέτο μερικών αποκρατικοποιήσεων αλλά το σύνολο της δημόσιας περιουσίας εκτός από παραλίες και... Υπερταμείο αποκρατικοποιήσεων με σύνθεση που καθορίζουν οι Δανειστές. Ο «κόφτης» είναι άλλη μια περήφανη νίκη της κυβέρνησης... Με αυτόν καλύπτονται τα 3,6 επιπλέον δισ., ενώ δημιουργείται ένας μηχανισμός που δεν ελέγχεται από πουθενά και αυτόματα επιβάλλει μέτρα για να καλυφθούν κενά που υπάρχουν στο πρόγραμμα. Μόνο που τέτοιους μηχανισμούς -αποεθνικοποίησης κάθε πτυχής της οικονομικής και πολιτικής διαδικασίας- θέλει να εγκαταστήσει το Διευθυντήριο της Ε.Ε. σε όλες τις χώρες.

Πρόκειται για πλιάτσικο. Πλιάτσικο-εξπρές που οι 153 που ψηφίζουν υπέροχα, θα το στηρίξουν με αισιοδοξία. Έλα Μάκη Μπαλαούρα και Νίκο Μανιέ και οι υπόλοιποι της «ταξικής μεροληψίας», ελάτε πρώην αετοί της φοιτητικής ΚΝΕ (Κατρουγκαλοπολάκηδες) κι εσείς παιδιά της ανανέωσης με ανθρώπινο πρόσωπο, σηκώστε τα χεράκια! Τι κατάντια...

Τι κι αν έλεγε ο Πουλαντζάς πως ο σοσιαλισμός ή θα είναι δημοκρατικός ή δεν θα υπάρχει. Απλά και κυνικά δεν υπάρχει πλέον ζήτημα σοσιαλισμού. Αυτά είναι ιδεοληψίες και μεγάλες αφηγήσεις. Τι κι αν επέμενε ο Γκράμσι πως η αλήθεια είναι επαναστατική. Σάπισε στη φυλακή. Η πολιτική είναι η τέχνη της ψευδολογίας. Εμείς είμαστε «καλλιτέχνες», κυβερνώσα Αριστερά, όχι μαλάκες.

Πούθε φυσούν οι άνεμοι στην Ευρώπη;

Το πρόβλημα της «σταθερότητας» αποκτά πρωτεύουσα σημασία σε μια στιγμή που οι τριγμοί στην οικονομία και την αρχιτεκτονική της ευρωενωσιακής Ευρώπης ακούγονται έντονα. Η σταθερότητα δεν είναι απλά οικονομικό γεγονός, έχει ιδιαίτερη ανάγκη από την πολιτική. Στην ουσία η πολιτική είναι αυτή που δημιουργεί και επιτείνει την αποσταθεροποίηση. Οι φυγόκεντρες τάσεις όσο είναι υπόκωφες και μοριακές δεν δημιουργούν αποσταθεροποίηση. Από την στιγμή που ρευστοποιούνται οι πρωτύτερες ισορροπίες τότε ξεπροβάλλουν και πολιτικές προτάσεις-διεργασίες που δημιουργούν στοιχεία αποσταθεροποίησης. Η Ελλάδα ήταν επίκεντρο εδώ και χρόνια. Παραμένει επίκεντρο, όχι γιατί οικονομικά και πολιτικά δεν έχει τιθασευτεί, αυτό έχει συντελεστεί σε μεγάλο βαθμό, λόγω του γεωπολιτικού παράγοντα που την περιτυλίγει. Βρίσκεται στη δίνη αλλαγών και εξελίξεων που δεν επιτρέπουν εύκολες σταθεροποιήσεις.

Αυτήν τη στιγμή, όμως, μια έστω μερική σταθεροποίηση στην Ελλάδα, με την έννοια της αποφυγής απρόβλεπτων εξελίξεων στην οικονομία (άρα και στην πολιτική σφαίρα) είναι επιλογή Ευρωπαίων και ΗΠΑ, κυρίως μπροστά στο φόβο του Brexit και δευτερευόντως τις εκλογές στην Ισπανία. Ακόμα κι αν υπάρχει διχασμός μέσα στα επιτελεία (πχ Γερμανία Μέρκελ Σόιμπλε και ΔΝΤ-Ε.Ε. κ.λπ.) τα θέματα που συνδέονται με αυτόν μπορούν να «διευθετηθούν» μέσω πρόσκαιρων συμβιβασμών. Το «μαλάκωμα» της στάσης απέναντι στην κυβέρνηση Τσίπρα μπορεί να ερμηνευτεί κάτω από αυτό το πρίσμα, και αυτό αντανακλάται στα «πανηγύρια» της κυβέρνησης και στην κριτική που αναγκάζεται να κάνει ο

Κ.Μητσοτάκης ακόμα και στην πολιτική της Ε.Ε. («ακολουθεί λάθος μείγμα οικονομικής πολιτικής για την χώρα»).

Τα πυκνά ταξίδια, πέρα από την διπλωματία των τηλεφώνων, κυρίως στις ΗΠΑ (Ν. Παπάς) και αξιωματούχων της Ουάσιγκτον σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και Ελλάδα, δεν πρέπει να διαχωριστούν από την «σταθερότητα» που πρέπει να επιβεβαιωθεί. Όπως το ΔΝΤ, έτσι και οι ΗΠΑ δίνουν την «τεχνογνωσία» τους με το αζημίωτο σε όλα τα επίπεδα. Για την χώρα μας, κυρίως, γεωπολιτικά. Ο νοών νοείτω...

Πηγή: <http://www.e-dromos.gr/apo-ta-panhgyria-eos-to-pliersiko-posh-einai-h-apos-tash/>